

بسم الله الرحمن الرحيم

عهد معهود

درس گفتارهایی از: مسعود بسیطی

با اهتمام: زهرا مرادی

در دوره‌ی «عهد معهود» با حقایقی از آفرینش آدم علیه السلام و فلسفه‌ی آفرینش آدمی به روایت هدایتگران آسمانی آشنا خواهید شد. همچنین در این دوره، از عهدی که آدم علیه السلام با خداوند متعال می‌بندد سخن خواهیم گفت؛ عهدی که قرار می‌شود تمامی بنی آدم - از جمله من و شما - تا قیام قیامت به آن پایبند بمانند!

درس دهم: بشارات عهد عتیق به موعود عهد آسمانی

در جلسه‌ی گذشته با مراجعه به کتاب مقدس، این حقیقت آشکار شد که بنی اسرائیل عهدی را که با خدا بسته بودند، شکستند. آنها برای آنکه از اندرزه‌های فرستادگان آسمانی که مردم را به توبه دعوت می‌کردند خلاص شوند، شروع به کشتن انبیاء نمودند. بنی اسرائیل حتی نوشته‌های پیامبران پیشین - از جمله تورات موسی - را هم مورد تحریف قرار دادند تا نشانی از عهد الهی که درباره‌ی پذیرش برتری، سرپرستی و دوستی حضرت محمد و خاندان پاکش با خدا بسته بودند، باقی نماند. بدین ترتیب آنها دیگر لایق اینکه قوم برگزیده‌ی خدا باشند و در آخرالزمان حکمرانی جهان را عهده دار شوند، نبودند؛ چراکه خداوند به حضرت ابراهیم علیه السلام وعده داده بود این جایگاه را به آن دسته از فرزندان ابراهیم علیه السلام بدهد که عهد الهی را حفظ کنند.

پیش از آنکه به اقدامات یهود برای تصاحب جایگاه فرمانروایی جهان از بنی اسماعیلیان و کسب عنوان قوم برگزیده‌ی جهان بپردازیم جای دارد به این نکته‌ی مهم اشاره کنیم که:

علاوه بر آنچه از کتاب مقدس درباره‌ی عهدشکنی یهود و برانگیختن خشم و مجازات الهی نسبت به بنی اسرائیل خواندیم و با وجود همه‌ی تحریفاتی که برای پوشاندن عهد معهود در این کتاب رخ داده، باز هم موارد متعددی در آن به جای مانده که به آمدن موعودی خاص از قومی غیر از بنی اسرائیل خبر می‌دهد. این بشارات هم در عهد عتیق (کتاب انبیای پیش از عیسی مسیح) و هم در عهد جدید (نوشته‌های منتسب به حضرت عیسی و مبلغان مسیحی) دیده می‌شود. در ادامه به دو نمونه از عهد عتیق توجه فرمایید:

- **نمونه‌ی اول:** در کتاب مقدس، اشعیای نبی از جانب خداوند، به آمدن موعود عهد (بشارت داده:

"اینک بنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که جانم از او خشنود است من روح خود را بر او می‌نهم تا انصاف را برای امتهای صادر سازد ... او ضعیف نخواهد گردید و منکسر نخواهد شد تا انصاف را بر زمین قرار دهد و جزیره‌ها منتظر شریعت او باشند ... من که پهلو

^۱ "تو را عهد قوم و نور امتهای گردانید": کتاب مقدس، ترجمه قدیم، اشعیای، باب ۴۳، بند ۶.

هستم تو را به عدالت خوانده‌ام و دست تو را گرفته تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهد قوم و نور امتها خواهم گردانید ... صحرا و شهرهایش و قریه‌هایی که اهل قیدار در آنها ساکن باشند آواز خود را بلند نمایند ... و بر دشمنان خویش غلبه خواهد نمود ... آنانیکه بر بت‌های تراشیده اعتماد دارند و به اصنام ریخته شده می‌گویند که خدایان ما شماستید، به عقب بر گردانیده، بسیار خجل خواهند شد"^۲

هرچند مسیحیان این بشارات را به عیسی بن مریم نسبت می‌دهند، اما پر واضح است که موعود مذکور با عیسی مسیح تطابق ندارد. چرا که:

○ اولاً: درباره‌ی این فرستاده‌ی موعود گفته شده «بنده‌ی خدا»؛^۳ حال آنکه همانطور که در درس‌های بعدی اشاره می‌شود، به زعم مسیحیان، عیسی (ع) بنده‌ی خدا نیست؛ بلکه پسر خداست. بنابراین نمی‌توانند این شخص را که بنده‌ی خدا نامیده شده، به عیسایی که می‌شناسند منتسب سازند. در حالی که، آیات متعددی از قرآن کریم، حضرت محمد ط. ص. علیه و آله و سلم را عبد و بنده‌ی خدا خوانده^۴ و مسلمانان در نمازهای خود، ایشان را با همین عبارت وصف می‌کنند ("اشهد انّ محمداً عبده و رسوله" یعنی: شهادت می‌دهم که محمد (ص) بنده و فرستاده‌ی خداست).

○ ثانياً: از این شخصیت با صفت «برگزیده» یاد شده؛^۵ البته بدیهی است تمامی فرستادگان الهی، برگزیده‌ی خداوند متعال بوده‌اند. اما تذکر به این نکته خالی از لطف نیست که یکی از مشهورترین القاب پیامبر اسلام، «مصطفی» به معنای برگزیده است.

○ ثالثاً: این موعود، در میان «بت‌پرستان» برانگیخته می‌شود.^۶ همانطور که در درس بعدی اشاره می‌شود، حضرت عیسی علیه السلام در میان یهودیان بنی اسرائیل برانگیخته می‌شود و نه بت پرستان. اما حضرت محمد ص. علیه و آله و سلم در میان بت پرستان مکه مبعوث می‌شود.

○ رابعاً: با آمدن موعود مذکور، اهل قیدار (مردم عربستان) فریاد شادی سر می‌دهند! قیدار کجا و اورشلیم کجا؟ یهودیان بنی اسرائیل کجا و بت پرستان عربستان کجا؟ خوب است بدانید «قیدار» فرزند حضرت اسماعیل و جدّ حضرت محمد ط. ص. علیه و آله و سلم است. با استناد به کتاب مقدس، به سرزمینی که قیدار و خاندانش در آن زندگی می‌کردند هم «قیدار» گفته

^۲ همان، بند ۱ تا ۱۷.

^۳ "اینک «بنده من» که او را دستگیری نمودم ...": همان، بند ۱.

^۴ به عنوان نمونه بنگرید به: قرآن کریم، سوره انفال، آیه ۴۱، سوره اسراء، آیه ۱، سوره كهف، آیه ۱، سوره فرقان، آیه ۱.

^۵ «برگزیده من» که جانم از او خشنود است ...": کتاب مقدس، ترجمه قدیم، اشعیا، باب ۴۲، بند ۱.

^۶ "آنانیکه بر بت‌های تراشیده اعتماد دارند و به اصنام ریخته شده می‌گویند که خدایان ما شماستید، به عقب بر گردانیده، بسیار خجل خواهند شد": همان، بند ۱۷.

^۷ "... قریه‌هایی که «اهل قیدار» در آنها ساکن باشند آواز خود را بلند نمایند": همان، بند ۱۱.

^۸ در کتاب مقدس چنین آمده: "و این است نامهای پسران اسماعیل، موافق اسمهای ایشان به حسب پیدایش ایشان.

نخست زاده اسماعیل، نَبایوت، و قیدار و آدبیل و مِیسام": کتاب مقدس، ترجمه قدیم، تورات، سفر پیدایش، باب ۲۵، بند ۱۳.

^۹ "رَسُوْلُ اللَّهِ ص أَبُو الْقَاسِمِ مُحَمَّدٌ وَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ بْنِ قُصَيِّ بْنِ كِلَابِ بْنِ مِرَّةَ بْنِ لُؤَيِّ بْنِ غَالِبِ بْنِ فِهْرٍ بْنِ مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ بْنِ خُرَيْمَةَ بْنِ مُدْرِكَةَ بْنِ إِليَاسَ بْنِ مُصَرِّ بْنِ يَزَارِ بْنِ مَعَدِّ بْنِ عَدْتَانَ بْنِ أَدِّ بْنِ أَدِّ بْنِ الْيَسَعِ بْنِ الْهَمَيْسَعِ بْنِ سَلَامَانَ بْنِ النَّبْتِ بْنِ حَمَلِ بْنِ قَيْدَارِ بْنِ إِسْمَاعِيلِ بْنِ إِبرَاهِيمَ الْخَلِيلِ ...": بحارالانوار، ج ۱۵،

می‌شد. ^{۱۰}در برخی چاپ‌های کتاب مقدس مانند چاپ لبنان، ۱۹۹۳ میلادی، در پاورقی مربوط به اشعیا، باب ۲۱، بند ۱۶ آمده که قیدار قبیله‌ای در شمال جزیره العرب است. حال آنکه حضرت عیسی (ع)، در عربستان مبعوث نشد و مایه‌ی خوشحالی و شادی اعراب نگردید.

نتیجه آنکه: موعود بشارت داده شده در کلام اشعیا با پیامبران بنی اسرائیل مطابقت ندارد؛ بلکه این بشارت بیش از هر پیامبر دیگری بر پیامبر اسلام حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم تطبیق دارد.

- **نمونه‌ی دوم:** همانطور که در **درس هشتم** اشاره شد، موسی علیه السلام بنی اسرائیل را جمع کرد تا از ایشان درباره‌ی پذیرش و دوستی رسول خاتم و اهل بیت پاکش عهد بگیرد؛ عهده‌ی که به فرمایش امام حسن عسکری «عهد فرقان» خوانده می‌شد چراکه با پذیرش نبوت رسول خاتم و امامت امیر مومنان و فرزندان، مومن از کافر و منافق جدا می‌شد. اما عده‌ای از بنی اسرائیل، با تمرد از آن، توسط صاعقه‌ای هلاک شدند تا حجت بر همگان تمام شود که چنین موضوعی شوخی بردار نیست و عاقبت کسانی که سرپرستی و فرمانبرداری از حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و خاندانش را نمی‌پذیرند، هلاکت محض است.^{۱۱} پس از این وقایع، با استناد به کتاب مقدس، خداوند به موسی علیه السلام چنین وحی می‌کند:

"بنی‌ای را برای ایشان (یعنی: بنی اسرائیل) **از میان برادران ایشان** (یعنی: بنی اسماعیل) مثل تو مبعوث خواهم کرد و کلام خود را به دهانش خواهم گذاشت و هر آنچه به او امر فرمایم به ایشان خواهد گفت و هر کسی که سخنان مرا که او به اسم من گوید نشنود، من از او مطالبه خواهم کرد (از کسانی که اطاعتش نکنند بازخواست خواهم کرد)"^{۱۲}

همانطور که در عبارات فوق به وضوح دیده می‌شود، خداوند وعده‌ی آمدن نبی‌ای را به بنی اسرائیلیان می‌دهد که از میان برادران ایشان برانگیخته می‌شود، نه قوم خودشان! چنانکه در **درس هفتم** و **هشتم** نیز اشاره شد، حضرت ابراهیم دو فرزند به نام‌های اسماعیل علیه السلام و اسحاق علیه السلام داشت. نوادگان اسحاق را بنی اسرائیل می‌نامند و به نسل اسماعیل، بنی اسماعیل می‌گویند. خداوند با ابراهیم علیه السلام عهد بست آن ۱۴ برگزیده را از آن نسلی از فرزندان قرار دهد که عهد الهی را حفظ کرده باشند. یعنی بین بنی اسماعیلیان و بنی اسرائیلیان گروهی این فضیلت بزرگ را صاحب می‌شد که به عهد معهود خیانت نکند.

اما فارغ از اقرار کتاب مقدس مبنی بر خیانت بنی اسرائیلیان^{۱۳} و بیرون افتادنشان از زمره‌ی حافظان عهد، می‌بینیم که خداوند خطاب به بنی اسرائیل صریحاً فرموده از میان برادران تان (یعنی: بنی اسماعیلیان)^{۱۴} پیامبری خواهم فرستاد که هرکس اطاعتش نکند، بازخواستش خواهم نمود. بنابراین،

^{۱۰} "زان رو که خداوند به من گفته است بعد از یکسال موافق سالهای مزدوران تمامی شوکت قیدار تلف خواهد شد": کتاب مقدس، ترجمه قدیم، اشعیا، باب ۲۱، بند ۱۶.

^{۱۱} بنگرید به **درس هشتم**.

^{۱۲} کتاب مقدس، ترجمه قدیم، تورات، سیفر تثییه، باب ۱۸، بند ۱۷ تا ۱۹.

^{۱۳} بنگرید به **درس نهم**.

^{۱۴} از آنجا که یعقوب که ملقب به اسرائیل بود، برادری به نام عیسو داشت، ممکن است این تصور ایجاد شود که مقصود از برادران بنی اسرائیل، فرزندان عیسو بوده و نه فرزندان اسماعیل. اما با استناد به تورات، این فرضیه باطل است؛ چراکه

موعود عهد که حکمرانی زمین به او و فرزندانش می‌رسد، قطعا از بنی اسرائیل نیست، بلکه بنی اسماعیلی است.

نکته‌ی جالب توجه، تلاش عده‌ای جهت حذف همین نشانه‌ی کوچک اما مهم است که در سال‌های اخیر صورت گرفته؛ به گونه‌ای که در کتاب مقدس تفسیری به بهانه‌ی روان سازی متن قدیمی کتاب، عبارت «از میان برادران ایشان» به «از میان آنها» تغییر کرده!

"او از میان قوم اسرائیل پیامبری مانند من برای شما خواهد فرستاد و شما باید به او گوش دهید و از او اطاعت کنید ... پس خداوند به من فرمود ... من از میان آنها پیامبری مانند تو برای ایشان خواهم فرستاد"^{۱۵}

قضاوت در مورد این تحریف را به خوانندگان وا می‌گذاریم!

کوتاه سخن آنکه: خداوند متعال توسط انبیای متعدد به بنی اسرائیلیان (یهودیان) گوشزد نمود فرستاده‌ای خاص از بنی اسماعیل - و نه بنی اسرائیل - خواهد آمد که همگان باید مطیعش شوند و هرکه با او از در تسلیم و دوستی در نیاید و سخنانش را گردن نهد، به عقوبت الهی دچار می‌شود. حال بینیم با وجود چنین شرایطی بنی اسرائیل علاوه بر کشتن انبیاء و تحریف نوشته‌ها و کلام ایشان - که در درس پیش به آن پرداخته شد - چه تصمیم دیگری می‌گیرد تا به هر نحو ممکن از آمدن موعود عهد از نسل اسماعیل جلوگیری کند.

با درس‌های آینده از **درسنامه‌ی عهد معهود** همراهان باشید.

نکات مهم این جلسه

- با وجود همه‌ی تحریفاتی که یهود در نوشته‌ها و کلام انبیاء ایجاد کرد تا مشخص نشود به واسطه‌ی خیانتش به عهد الهی، گروهی غیر از بنی اسرائیلیان سرپرستی و حکومت جهان را عهده‌دار می‌گردند، باز هم در کتاب مقدس موارد متعددی این موضوع را افشا می‌کند که چنین منصبی به بنی اسرائیل نمی‌رسد.
- هم در عهد عتیق (کتب و نوشته‌های منتسب به پیامبران پیش از حضرت عیسی) و هم در عهد جدید (کلام منتسب به حضرت عیسی و شاگردان و مبلغانش) به آمدن موعودی غیر بنی اسرائیلی اشاره شده که همگان باید تحت فرمان او در آیند.
- با استناد به کتاب مقدس، اشعیای نبی از جانب خداوند موعود عهد را «بنده‌ای برگزیده (عبد و مصطفی) که در میان بت پرستان عربستان مبعوث می‌شود» معرفی می‌کند.

عیسو از برکت - یعنی پیامبری - محروم شد (تورات، سیفر پیدایش، باب ۲۷، بند ۳۵ تا ۴۰). و در نتیجه از نسل او پیامبری مبعوث نگردید. در حالی که خداوند درباره‌ی اسماعیل به حضرت ابراهیم (ع) چنین بشارت داد: "و اما در خصوص اسماعیل، تو را اجابت فرمودم. اینک او را برکت داده، بارور گردانم، و او را بسیار کثیر گردانم. دوازده رئیس از وی پدید آیند، و امتی عظیم از وی بوجود آورم": کتاب مقدس، ترجمه قدیم، تورات، سیفر پیدایش، باب ۱۷، بند ۲۰.

^{۱۵} کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، تورات، سیفر تثنیه، باب ۱۸، بند ۱۵ تا ۱۸.

- در کتاب مقدس به نقل از حضرت موسی تصریح شده پیامبری از بنی اسماعیل - و نه از بنی اسرائیل - خواهد آمد که همگان باید از او اطاعت کنند وگرنه خداوند مجازات‌شان می‌کند.

